

'Salâh Bey Tarihi' noktalandı

SALÂH Birsal'den göz hafızamda yaşayacak donmuş bir kare.

Dudaklarında yarısına kadar ıslanmış Birinci sigarası.

Dumanları bu çehrenin hatlarını flulaştırıyor.

Ağır ağır konuşurken, yüze pek az yansıyan, gözlerinde ironik bir zekânın gösterişsiz ışıltısı.

Şiiriyle üstüste çakışan, denemesiyle uyuşan bir fizyonomi.

Sözlüklerdeki kelimeleri yeniden anlamlandıran, deneme dilini yaratıcılığın uçlarında arayıp bulan bir usta.

Dilbilgisine meydan okuyan, bütün sözcükleri, hayatın akışı içinde kurallara isyan ettiren provokatör bir üslupçu.

'Kurutulmuş Felsefe Bahçesi'nde denemenin kıvraklığını tanımlar:

"Çok şükür biz ne bilim adamı, ne araştırmacıyız. Burada okurlarımıza kimi bilgiler sunuyoruz ama onları eğlendirmeyi de savsaklamıyoruz. Bir denemecinin yapacağı iş de bundan başkası olmamalıdır."

O, ilk satırını ve ilk mısramı

BAKIŞ
DOĞAN HIZLAN
dhizlan@hurriyet.com.tr

yazmadan önce, bir kaleidoskopu andıran filtresinden baktı sözlüğe. Cümle yazılmışlara ve yazılacaklara, okurun beklediği, özlemini çektiği bir **deformasyon** getirdi. Onun üslubunda bu kavram karşıtı, **reformasyon**'la birlikte anıldı.

Kitaplarla insanlar arasındaki o derin, sessiz ilişkiyi bir denemesinde okuyunca birden kendi encamımı düşündüm:

"Ama ben de biliyorum ki, onların efendisi artık ben değilim. Onlar benim efendim."

Kitaplarımla baş başa kaldığımda bu sözü hatırlar, tasfiyeye kalkışır, birkaç yer değişikliğinden sonra kütüphanemi terk ederim.

★★★

YAZMAKLA yaşamak arasındaki o ince kılcal daman buldu.

1990'lı **Günce**'lerindeki bir cümle, yaşlanmanın hüznünü bütün duyarlığıyla veriyor:

"Şimdiler, yani bir yıldır,

yaşamım küflenmeye, pamuklanmaya başladığından beri ölüm haberleri karşısında üstüme bir zavallılık çöküyor."

'Boğaziçi Şingir Mingir' dahil olmak üzere **'Salâh Bey Tarihi'**, kitaplarında ayrı bir dönemdir. İstanbul'un tarihi ciddi biçimde ama ironinin pembeliğinde yazılır.

Hayata gülerек değil, gülümseyerek bakmanın bir yaşam felsefesine dönüştüğünü ondan öğrendi nice okur.

'Kahveler Kitabı'nda kahve kültürünün insana sinen yanını tasvir eder.

Bu sadece kahve muhabbeti değildir, kahveye gelenlerin fincanlarındaki tavelerinden de; beyinleri, ruhları, hasılı bütün kişilikleri okunur.

'Ah Beyoğlu Vah Beyoğlu', bir semtin ekseninde sanatçılar kroniğidir.

Şiire yalınlığı getirdi. Gerçek şiirselliğin mertebesinin, yalınlıkla, ironiyle mümkün olduğunu Türk şiirinde yarattı.

★★★

DENEMELERİNİ, şiirlerini yeniden okuyun, edebiyatın zeka ve bilgi ile birleştiğinde nasıl mükemmellik kazandığını fark edersiniz.

